

більше винесення проблем шахрайства на публіку і більш сильний контроль написаних робіт. Так, там з 2002 року працює онлайн сервіс Plagiat.pl, що здійснює перевірку на плагіат [4]. Сайт збирає статистику унікальності робіт. Згідно з нею, на 2016 рік показник подібності написаних робіт в Польщі становить 16,3%, а той час як в українських студентів — 34,4%. У працях, написаних іншими мовами (англійською, німецькою) плагіат зустрічається значно частіше, ніж у написаних польською. Також там діють і приватні системи антиплагіату, що значно краще справляються з поставленою задачею. Та все одно вони не достатньо дієві, адже не виявляють матеріали, що переведені з інших мов чи просто перефразовані. Досить цікавим для ознайомлення є «Репорт про принципи шанування авторства в дипломних та докторських працях» 2005 року. В ньому висвітлюється аналіз можливих шляхів подолання шахрайства в науці. Важливою проблемою Польщі є те, що важко довести до логічного завершення гучні справи з порушенням авторського права. «Прикладом може бути справа Т. Мажени, яка в 1999 році в Інституті історії Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні захистила докторат на тему полонійного харцерства в Франції в міжвоєнний період» [4]. Ситуацію погіршує й те, що майже неможливо виявити факт написання роботи на замовлення.

Таким чином, проблеми академічної доброчесності зараз вкрай важливі і потребують активних дій як з боку країни, так і з боку самих навчальних закладів. Важливою є заборона на рівні законодавства написання наукових праць на замовлення. Необхідний більш строгий контроль студентських робіт і більш сурове покарання за порушення норм. Тільки так можна підвищити рівень довіри до наукових праць, та рівень освіти в цілому, адже більш суворий контроль і більш високі вимоги допоможуть створити середовище, в якому будуть здорова конкуренція та етичне ставлення до чужих праць, прагнення до нових відкриттів і досліджень, до саморозвитку. І саме в такому середовищі ми зможемо зростити справжніх спеціалістів, що будуть рухати прогрес вперед, а не просто людей з дипломами, від яких можна счекати лиш стагнації чи деградації та махінацій і шахрайства заради отримання наукових ступенів.

Список використаної літератури

1. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету: [моногр.] / Міжнарод. благод. фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики»; за ред. Т.В. Фінікова, А.Є. Артюхова. - К.: Таксон, 2016. - 234 с.
2. Етичний кодекс ученого України. – Національна академія наук України, 2009. Режим доступу: <http://www.nas.gov.ua/legaltexts/DocPublic/P-090415-2-0.pdf>.
3. Про освіту: Проект закону України від 19.11.2015 №3491. Режим доступу: www.nas.gov.ua/legaltexts/DocPublic/P-090415-2-0.pdf.
4. *Шевчук Д.* Чатування на плагіат: польський досвід [електронний ресурс] / Д. Шевчук. Режим доступу: <http://kulturolog.org.ua/publications/-p-article/477-pladiarism.html>.

Станіслав Яловий

ПОГЛЯДИ А. С. МАКАРЕНКА НА РОЛЬ СІМ'Ї У ВИХОВАННІ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ

У сучасному суспільстві досить часто простежується криза сім'ї, яка виявляється не лише у фінансовій проблемі, яка негативно впливає на культуру виховання дітей. Також недостатніми є педагогічний рівень виховання дітей у сім'ї. Батьки, як і діти, потребують любові та поваги один до одного. Тому для щасливого життя в суспільстві потрібно приділяти належну увагу вихованню дітей, проводити з ними більше свого вільного часу, а також відвідувати культурно-розважальні заклади. На основі педагогічних ідей А. С. Макаренка українські педагоги М. В. Кравченко, О. М. Микитюк, М. Г. Стельмахович та інші, досліджували проблеми сімейної педагогіки.

Сім'я – це колектив у якому батьки, а також їхні діти є рівноправними учасниками виховного процесу. Тема виховання підростаючого покоління актуальна і до сьогодні, бо виховання дітей у кожній сім'ї повинно стояти на першому місці. Адже гарно виховані діти – це наша щаслива майбутня старість. А батьки, які не приділяли належної уваги вихованню дітей, забезпечать для себе лише майбутнє розчарування.

Мета нашої статті проаналізувати педагогічні погляди сімейного виховання у педагогічній спадщині А.С. Макаренка. Сімейне виховання є основою на якій формується розвиток і особистісні риси дитини. Батьки повинні виховувати в дитині фізичні та психічні цінності та готувати дитину до майбутніх труднощів сімейного життя. Батьки мають виховувати в дитині те, що вона буде використовувати в дорослому житті. Одним із відомих педагогів, який займався проблемами сімейного виховання, є Антон Семенович Макаренко.

А. С. Макаренко народився 1 березня 1888 року в містечку Білопілья Сумського повіту Харківської губернії в родині робітника. У 1985 році Антона Макаренка віддають в двокласне початкове училище. Після закінчення цього училища він та його сім'я переїздить в місто Краків. Потім А. Макаренко стає учнем Кременчуцького чотирикласного міського училища де закінчив його на «відмінно». В 1905 році Антон Макаренко закінчив однорічні педагогічні курси і отримав звання народного вчителя, що дає право викладати в початковій школі. Після декількох років А. Макаренко успішно склавши вступні іспити вступив до Полтавського вчительського інституту. Протягом свого творчого і педагогічного життя Антон Макаренко обирався членом губернського правління спілки працівників освіти, а також членом Полтавської міськради. Антон Макаренко дуже відомий своїми працями серед багатьох країн світу. Найвідоміші праці А.С. Макаренка: «Книга для батьків», «Педагогічна поема», «Прапори на баштах», «Методика виховної роботи». Педагогіка А.С. Макаренка є досить розширеною. Педагог торкнувся цілої низки проблем сімейного виховання: роль батька і матері у вихованні, структура сім'ї, її устрій, які відіграють важливе значення в житті дитини, оскільки сім'я без батька або матері завдає значної шкоди дітям. А.С. Макаренко вважав, що виховання дітей – це складна і клопітка праця, яка потребує належної уваги, щирості, любові та доброзичливого ставлення одне до одного. Вирішальним фактором виховання обов'язково є саме поведінка батьків. Справжнє виховання дитини потребує багато часу і правильного його використання, але чим дитина молодша тим більше часу вона потребує. Сім'я являється інститутом виховання, все чому навчилася дитина в дитинстві, потім використовує це впродовж життя. У справі виховання підростаючого покоління виникають труднощі саме в сім'ї. Добре усвідомлюючи все це, А.С. Макаренко написав твір «Книга для батьків» який є енциклопедією сімейного виховання. Ще в ті роки А.С. Макаренко усвідомив, що в суспільстві стає все більша і більша кількість однодітних сімей, і на основі цього ним було сказано: «Виховання однієї дитини значно складніше, ніж виховання декількох дітей». В «Книзі для батьків» А.С. Макаренко досить точно виокремив роль батька в сімейному вихованні, хоча і в досить холодному представленні. Батько – це головна постать в сім'ї, саме він є: начальником, хазяїном, педагогом, а коли потрібно то й суддею. Також педагог підкреслив і світлу частину батька: турботливість співчуття та співпереживання. Основою доброзичливого ставлення в сім'ї є ставлення батька до матері, і навпаки.

Одним із основних поглядів А.С. Макаренка було виховання дітей у праці. Тобто цим, педагог хоче показати, що цей метод важливо впливає на виховання дітей. Адже коли дитина самостійно виконує деяку роботу, вона працює над виниклими в ній проблемами, що не дають змоги їй працювати далі. Дітям необхідно давати довготривалі завдання у якості зародження в них відповідальності перед батьками за виконану роботу. Трудове виховання закладає основу майбутнього самостійного життя – професійної та соціально-побутової діяльності в інтересах держави, суспільства і власної сім'ї [3, с. 117].

Педагог вважав, що однією із основних умов виховання є авторитет батьків, саме тому в праці «Книга для батьків», він розкриває види неправильного авторитету. А. С. Макаренко стверджував, що правильно виховувати дитину набагато простіше, ніж потім її перевиховувати.

Виховання дитини – це важлива справа, якою повинні займатися і сім'я і школа у тісній співпраці. Допомога батькам з боку школи можлива тільки тоді коли школа є єдиним цілим колективом, що знає, чого вона вимагати від учнів [2, с.503].

Спільна мета сім'ї та школи – виховувати розвинену індивідуальність, яка буде здатна зреалізувати себе в суспільному та професійному аспектах. В цілому в працях А.С. Макаренка використовуються важливі засади, щодо вирішення питань виховання дітей в сім'ї. Ідеї А.С. Макаренка про виховання підростаючого покоління в сім'ї та його ідей використовуються без сумніву в сучасних закладах освіти і зараз. Безсумнівно, що педагогічні ідеї Антона Семеновича Макаренка щодо виховання дітей у сім'ї необхідно використовувати в процесі впровадження педагогічної підтримки дітей у період адаптації до дошкільного навчального закладу.

Отже, погляди А.С. Макаренка на сімейне виховання в розвитку дитини формується в процесі педагогічної діяльності. Особливість думок і порад з питань сімейного виховання не втрачають своєї сили і до сьогодні. Ідеї Макаренка можуть стати в нагоді мільйонам українських, а також іноземних сімей.

Список використаної літератури

1. *Макаренко А.С.* Вибрані педагогічні твори/ А.С. Макаренко. – К : Радянська школа, 1950. – 295 с.
2. *Макаренко А.С.* Загальні умови сімейного виховання / А.С. Макаренко // вибрані твори : в 3 т – К , 1984. Т. 3 – 460 с.
3. *Макаренко А.С.* Книга для батьків. Лекції про виховання / А.С. Макаренко. – К. : Радянська школа, 1973 – 340 с.

Алла Кобобел

ДОЗВІЛЛЕВА ДІЯЛЬНІСТЬ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ ЗАСОБАМИ ГРИ

На нинішньому етапі радикальних змін в освітньому просторі України особливої актуальності набуває проблема зайнятості дітей з особливими освітніми потребами у вільний від навчання час. Реалії повсякденного життя свідчать про те, що проведення вільного часу в поєднанні із дозвіллевою діяльністю таких дітей є одними із важливих чинників їх соціалізації та адаптації в суспільстві. В дозвіллевій діяльності, як одній з найкращих сфер життєдіяльності дитини, розкриваються її інтереси, що пов'язані зі спілкуванням, оздоровленням, саморозвитком, рекреацією тощо. У цьому контексті важливого значення, для вирішення вище зазначених завдань, набувають невичерпані можливості гри. Феномен гри полягає у тому, що будучи розвагою або відпочинком, гра виконує функції розвитку, навчання, виховання, терапії, сприяє покращенню відносин між дітьми з особливими освітніми потребами та однолітками.

Дослідження наукових праць і публікацій свідчить про те, що методологічні та теоретичні аспекти вільного часу та дозвілля в контексті формування духовного світу особистості розглядалися ученими В. Артемовим, А. Башкіровою, Г. Загадарчук, Е. Клоповим, Г. Мінцем, А. Неценко, Г. Орловим, В. Патрушевим, В. Піменовою, Г. Пруденським, І. Петровою, О. Семашко, Н. Тарасюк, Н. Цимбалюк та ін. На важливу роль ігрової діяльності у формуванні особистості дитини, її навчанні і вихованні вказували А. Адлер, Е. Берн, К. Бюлер, Л. Виготський, В. Вундт, К. Гроос, Д. Ельконін,